

یوازي بڼه او سالم حکومت افغانستان ژغورلای سي

د واشنگتن پوست وېب پانې د جنوري پر ۱۷، د ناټو اتحاد سرمنشي، یاپ دي هوپ شيفر، هغه تحليلي مضمون خپور کړی دی چې د جنوري پر ۱۸ به خپور سي. ښاغلی شيفر د ځينو غربي او بعضي نورو سطحي او غرضي افغاني چارواکو په شان لمری په افغانستان کې د ځينو واهي او خيالي پرمختگونو په باب پرې وايي، او بيا کله سم او کله ناسم مفکورې وړاندې کوي. هغه ليکي: د طالبانو د رانسکورېدو را وروسته، ازاد انتخابات ترسره سول؛ افغاني ښځې ازادې سوي؛ او په تعليم او صحت کې هم د پام وړ پرمختگونه سويدي. ښاغلی شيفر ته بايد ور په ياد سي چې پخواني انتخابات جعلي او تحميلي وه، او د افغاني مېرمنو حقه حقوق هم د بين المللي ټولني په ملاتړ دانگيانو غصب او تلف کړي دي. د تعليم او صحت په اړه هم د ښاغلي شيفر څرگندونې چټيياټ دي.

خو ښاغلی شيفر سمدستي خپلي مخکنۍ څرگندونې ردوي او ليکي: "مگر د افغانستان د حالاتو رشتين تحليل دا هم ښيي چې مور خپل هدف ته نه يو رسېدلي." هغه ادامه ورکوي او ليکي: که څه هم د هېواد په شمال او غرب کې تر ډېره حده پوري ثبات او سوله قايمه ده، خو په جنوب او شرق کې بغاوت روان، حکومت غير موثره، او مخدره مواد ډېر دی. افغانان په زياتېدونکي توگه د اقتصادي انکشاف او بياوډانولو د پروسې په باب شکمن دي؛ دغه راز، اروپايان هم دې اړدوه ماموريت سترې کړيدي. "يو ځل بيا بايد ښاغلي شيفر ته وويل سي چې د هېواد په شمال او غرب کې د امريکا او ناټو په مرسته هغه مشهور جانيان حاکم دي چې حتی د سيمي ماشومان هم د هغوی له تېرې او جنايت څخه مصون ندي.

ښاغلی شيفر وايي: "په افغانستان کې اساسي ستونزه د طالبانو ډېروالی ندي، بلکې د سالم او بڼه حکومت نشته والی دی. افغانان يوه داسې حکومت ته اړيتا لري چې د هغوی غم وخورې. که چيرې په افغانستان کې يو سم او سالم حکومت راسي، همدا د طالبانو لپاره زهر قاتل دي. د افغانستان حکومت بايد پخپله د ادارې فساد سره مبارزه وکړي." گرده افغانان د ښاغلي شيفر ددغو څرگندونو سره موافق دي. افغانان قوي، پاک، او مسول حکومت غواړي، نه د امريکا او ناټو په مرسته د کابل اوسنی تحميل سوی افغاني ضد حکومت.

ښاغلی شيفر ليکي: "ناټو هم بايد يو منظم پلان ولري. ناټو افغانستان پر مختلفو برخو وېشلی دی. مور بايد يوه واحده ستراتيژي غوره کړو." بايد زياته سي چې اکثره افغانان د ښاغلي شيفر د همدې مفکورې پلوي کوي.

هغه ادامه ورکوي او ليکي: "د افغانستان ستونزې يوازي د هېواد په دننه کې نه سي حلېدلای. پاکستان لږې مشکلاتو سره اورگانیک رابطه لري. واقعيت دا دی چې د چم گاوند گرده ملکونه په افغانستان کې گټې لري. بين المللي ټولنه بايد يو سيمه ايز پلان ولري. د افغانستان مشکل يوازي نظامي حل نلري. مور مجبوره يو چې افغاني پوليس او پوځ تقويه کړو." د ښاغلي شيفر همدا نظر سم او سل په سل کې د تاييد وړ دی.

ښاغلی شيفر ليکي: "په غرب کې داسې انگېرل کېږي چې افغانان خارجي عسکر پخپله خاوره کې نه غواړي. حال دا چې د عامه افکارو سروې ښيي چې ۷۰ فيصده افغانان د ناټو د ماموريت پلوي کوي. کله چې زموږ عسکر په خطا کې ملکي کسان ووژني، ټوله نړۍ سمدستي په خبره سي. خو طالبان تر مور پنځه چنده زيات ملکي کسان وژني. مور بايد نړيوالو ته دا وښيي چې طالبان اول لمبر قاتلان او د بشر د حقوقو متجاوزين دي." ښاغلي شيفر ته بايد وويل سي چې افغانان د امريکا، ناټو، او طالبانو وژني او قتل عامونه په کله غندي.

بلخوا، د گارډين په ورځپاڼه کې د برتانيې د ليبرال ډيموکرات گوند پخوانی مشر، پډي اشډاون، د جنوري په ۱۴ پخپله تحليلي مقاله کې ليکي: "د کال ۲۰۰۳ د می په مياشت کې، ښاغلي رمزفيلډ وويل: که چيرې نن ورځ افغانستان او عراق ته سړی ځير سي، هلته ثبات او سوله ټينگېږي. مور په دواړو ملکونو کې نور مهم جنگونه نه لرو، بلکې د بياوډانولو په کارونو لگيا يو." ښاغلي اشډاون ادامه ورکوي او وايي: خو نن سبا حالات کاملاً بل ډول دي. امريکايي عالي رتبه مامورين په افغانستان کې د ماتي او بايللو خبرې کوي. څه چې د امريکا حکومت له پامه غورځولي دي،

هغه دا چې سوله يوازي د جنگ نشته والی ته نه وايي، بلکې سوله، دغه راز، د اقتصادي او اجتماعي عدالت تامین ته هم اړتیا لري."

بناغلي پدې اشداوان ليکي: "د عدالت او انصاف په نشته والي کي، کرکه او بدې دايمي شکل غوره کوي. د قانون د حاکمیت نه شته والی د بغاوت لپاره فرصت برابروي. داسې برېښي چې متحده ایالاتو او ملگرو يې خپل تاريخي درسونه هېر کړي دي. په اروپا، جاپان، باسنياء، اريتریا، او شرقي تيمور کي د عدالت تامین د ملتونو د جوړولو لپاره فرصت برابر کړ. مگر نن سبا امریکا په عراق او افغانستان کي د بغاوت د ختمولو لپاره همدا تاريخي درسونه بيخي هېر کړي دي، او د بغاوت حل په نظامي لارو چارو کي لټوي."

د بناغلي اشداوان همدا نظر کاملاً درست او سالم دی. سوله پرته له عدالت څخه امکان لري. په افغانستان کي د متحده ایالاتو اساسي خطا پدې کي ده چې پرته له عدالت څخه ثبات او کراري غواړي. په بل عبارت، له يوې خوا، دکابل شدل حکومت تقويه کوي، له بلې خوا، د خلکو څخه اطاعت او همکاري غواړي! له يوې خوا، د بې گناه خلکو کورونه او کلي بمباروي، او له بلې خوا، ثبات او سوله غواړي. له يوې خوا، ټول پښتون قام د طالبانو او القاعدې په نامه ځپي، او له بلې خوا، د همدې قوم دارماران او غله تقويه کوي. له يوې خوا، د افغان ملت د مشهورو قاتلانو سره لاس په لاس گرځي، او بلې خوا، د افغانانو څخه د ښه نيت او دوستي توقع لري!

بناغلی اشداوان ليکي: "امريکا غوښتل چې د سپتمبر له تروريستي حملو را وروسته هر څه په يوازي سر وکي، خو د يوازي سر کارونه تل ناکامه وي. متحده ایالاتو ته پکار ده چې بېرته د خپلو ملگرو سره سلا مشوره وکړي. يوازي د بين المللي همکاري په مټ کولای سو چې په افغانستان او عراق کي تېر غم لرلي اشتباهات تلافی کوو. ويل کېږي چې د بناغلي او باما لمړی اقدام به د گوانتانامو د محبس تړل وي."

د بناغلي اشداوان نظريات او څرگندوني سل په سل کي د منلو وړ دي. بناغلی اشداوان هغه څه وايي چې افغانان يې ويل غواړي. افغان هيلمن دي چې د بناغلي او باما د راتگ سره سم به د افغانستان په متعلق د متحده ایالاتو په تباہ کونکي پالیسي کي بنيادي مثبت بدلون راسي. افغان سوله، عدالت، ازادي، او ديموکراسي غواړي.

پای